

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak (przewodniczący)

SSN Aleksander Stępkowski

SSN Maria Szczepaniec (sprawozdawca)

w sprawie z protestu wyborczego J. W.

przeciwko ważności wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej,

przy udziale Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej i Prokuratora
Generalnego

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 3 grudnia 2019 r.

pozostawia protest wyborczy bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

J. W. (pismem z 22 października 2019 r. – data stempla pocztowego) wniósł protest wyborczy do Sądu Najwyższego przeciwko ważności wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z 13 października 2019 r. we wszystkich okręgach.

Wnoszący protest podniósł zarzut dopuszczenia się przez osoby odpowiedzialne w T. S.A. za przygotowanie i prezentację materiałów dotyczących kampanii wyborczej do Sejmu RP, przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w ramach dyspozycji art. 249 pkt 2 ustawy z 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (dalej: k.k.), mającego wpływ na wynik wyborów.

Skarżący wskazał, że przestępstwo to miało polegać na przeszkadzaniu podstępem swobodnemu wykonywaniu praw do głosowania poprzez

faworyzowanie w mediach publicznych, tj. T. S.A. Komitetu Wyborczego [...], przy jednoczesnym dyskredytowaniu innych komitetów wyborczych, ich kandydatów oraz propozycji programowych.

W uzasadnieniu protestu J. W. podniósł, że sposób przedstawienia informacji w programie „(...)” nie tylko w okresie kampanii wyborczej, ale także w ramach komentowania bieżących wydarzeń jest niezgodny z zasadą pluralizmu oraz bezstronności.

Wnoszący protest jako dowody na zasadność podniesionego przez siebie zarzutu wskazał artykuły prasowe oraz informację prasową Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (dalej: OBWE), jak również wypowiedź ambasadora J. P., Szefa Misji Obserwacji Wyborów Biura Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka OBWE.

J. W. podniósł, że za agitację wyborczą należy uznać prezentowanie w materiałach informacyjnych T. S.A. w pozytywnym świetle głównie Komitetu partii rządzącej, przy jednoczesnym pomijaniu lub też negatywnym przedstawianiu pozostałych komitetów. Skarżący wskazał także, że poprzez promocję wyłącznie jednej opcji politycznej, przy pomijaniu opozycji lub przedstawianiu jej w sposób negatywny, media publiczne wprowadziły w błąd potencjalnych wyborców, przez co mogły wpłynąć na podejmowane przez nich decyzje.

Pismem z 2 grudnia 2019 r. (data prezentaty Sądu Najwyższego) Przewodniczący Państwowej Komisji Wyborczej wyraził opinię, iż protest wniesiony przez J. W. nie spełnia wymogów formalnych i w związku z tym powinien pozostać bez dalszego biegu.

Pismem z 2 grudnia 2019 r. (data prezentaty Sądu Najwyższego) Prokurator Generalny również wyraził pogląd, że wniesiony protest wyborczy należy pozostawić bez dalszego biegu (wskutek niespełnienia wymogów formalnych).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Protest należało pozostawić bez dalszego biegu.

Zgodnie z treścią art. 82 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (dalej: k.wyb.), przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI k.k., mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenia przepisów kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Według regulacji zawartej w art. 241 § 3 k.wyb., wnoszący protest powinien wskazać w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera te zarzuty. Wskazanie zarzutów i dowodów jest wymogiem formalnym protestu wyborczego, którego niespełnienie skutkuje pozostawieniem go bez dalszego biegu, stosownie do treści art. 243 § 1 k.wyb.

Zgodnie z art. 241 § 1 k.wyb. protest wyborczy, niezależnie od innych wymogów formalnych, musi być sporządzony na piśmie. W świetle art. 242 § 1 k.wyb. (oraz odpowiednio treści art. 323 § 1 k.wyb.), wskazującego tryb postępowania nieprocesowego jako właściwy dla rozpatrywania protestu wyborczego, Sąd Najwyższy, oceniając protest wyborczy od strony formalnej musi, zgodnie z art. 511 § 1 k.p.c. kierować się dyspozycją art. 187 § 1 k.p.c. w zw. z art. 126 § 1 pkt 6 k.p.c., który jednoznacznie wymaga podpisania pisma przez osobę inicjującą dane postępowanie, jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika (postanowienie Sądu Najwyższego z 8 października 2015 r., III SW 84/15). Jednocześnie, wobec jednoznacznej dyspozycji art. 243 § 1 k.wyb. przesądzającego o pozostawieniu bez dalszego biegu protestu obarczonego brakami formalnymi, nie ma podstaw do odpowiedniego stosowania w tym zakresie art. 130 k.p.c. Tym samym, brak podpisu stanowi okoliczność skutkującą pozostawieniem protestu bez dalszego biegu.

Uwzględniając przytoczone wyżej okoliczności, na podstawie art. 243 § 1 k.wyb., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

